

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

לפני כבוד השופטת עמיתה יהודית שטופמן

העותר: רונן קרסנובורסקי
ע"י ב"כ עו"ד אריק כהן

נגד

המשיב: מנהל הארנונה בעיריית תל-אביב-יפו
ע"י ב"כ עו"ד שירה הרניב

פסק דין

- 1
2 בפני עתירה מנהלית מכוח סעיף 15(1) לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים תש"ס-2000,
3 שהוגשה על ידי העותר כנגד המשיב (להלן: "המשיב" או "העירייה") בגין חובות ארנונה,
4 מים והוצאות גביה, אשר מבקש המשיב לגבות מהעותר.
5
6 א. העובדות העיקריות, הצריכות לענייננו, הן כדלהלן:
7 העותר ורעייתו היו בעלים של דירה ברחוב מקור חיים 22, תל אביב (להלן: "הדירה").
8 העותר הוא כבן 55, ובין השנים 2001 – 2015 היה נתון במאסר ממושך. כיום מטופל העותר
9 במרכז הבריאותי לבריאות הנפש בבית החולים יהודה אברבנאל, בשל בעיות נפשיות
10 סבוכות.
11 כאמור, בשנת 2001 נעצר העותר, נשפט וריצה עונש מאסר בן כ-15 שנים. במהלך אותה
12 תקופה, חולט מלוא רכושו של העותר, לרבות הדירה נשוא עתירה זו. בגין הדירה מונה
13 בשנת 2003 כונס נכסים, עוה"ד אהוד שטמר, אשר מכר את הדירה בשנת 2007.
14 מן הראוי לציין, כי בגין המכירה שולם למשיב סך של 11,063 ₪ (ראה דו"ח סופי מטעם
15 כונס הנכסים, נספח 5 לכתב העתירה).
16 לאחר שחרורו של העותר ממאסרו התברר לו, לטענתו, כי למרות שהדירה נמכרה על ידי
17 כונס הנכסים עוד בשנת 2007, תובע ממנו המשיב כספים בגין חובות ארנונה, מים והוצאות
18 אכיפה.
19 על פי חישובו של המשיב, נכון ליום 13.1.2020, עמדו חובותיו של העותר על סך
20 74,988 ש"ח. העותר פנה מספר פעמים למשיב וטען כי המדובר בטעות, וכי גם אם נשאו
21 חובות בגין הדירה, היה על המשיב לגבותם מכונס הנכסים, בעת מכירת הנכס.
22 לחלופין טען העותר כי החובות התיישנו, וכי חל בגינם שיהוי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 ביום 9.11.2017 השיבה העירייה לעותר כי על פי רישומיה, רשומים הוא ורעייתו כמחזיקים
2 בדירה, בין החודשים 1/2001 עד 11/2004, ומשכך חבים למשיב תשלומי ארנונה בגין
3 תקופה זו.
4 העותר פנה לרשות לשיקום האסיר וכן לאגף לסיוע משפטי במשרד המשפטים, אשר פנו
5 שניהם לעירייה בבקשה לבטל את חוב העותר.
6 ביום 17.6.2019 השיבה העירייה לרשות לשיקום האסיר כי אין בכוונתה לבטל את החובות,
7 וכך השיבה גם לאגף לסיוע משפטי ביום 13.2.2019.
8 ביום 29.10.2019 הגיש העותר את העתירה שבפניי.
9 ביום 26.5.2020 ניתנה החלטתי המאריכה את מועד הגשת העתירה, עד למועד הגשתה
10 בפועל.

11
12 **ב. טענות הצדדים –**

13 העותר -

14
15
16 טוען העותר כי הוא ורעייתו אינם חבים סכום כלשהו למשיב, בגין הדירה נשוא העתירה.
17 לא שנוי במחלוקת כי העותר שהה בכלא משנת 2001, ומשכך ברי כי לא יכול היה להחזיק
18 בדירה בין השנים 2001 – 2004. זאת ועוד, טוען העותר כי בעקבות מאסרו חולט רכוש,
19 ומונה כונס נכסים לדירה לשם מכירתה. כונס הנכסים החזיק בדירה, ומכר אותה בשנת
20 2007.
21 לדעת העותר, משמונה כונס נכסים למכירת הדירה, ולא שנוי במחלוקת כי שילם לעירייה
22 סכום של כ-11,000 ₪, ובנוסף קיבל ממנה אישור על היעדר חובות, אין לשוב עוד בתביעת
23 חוב לעותר עצמו. לדעת העותר, ככל שהיו חובות ארנונה, היה על המשיב לגבותם מכונס
24 הנכסים.
25 העותר טוען עוד כי המשיב לא הבהיר הכיצד חוב ארנונה בגין ארבע שנים, משנת 2001 עד
26 שנת 2004, תפח לסך העולה על 70,000 ₪.
27 עוד טוען העותר כי החובות הנטענים – והמוכחשים – התגבשו שמונה עשרה שנים לפני
28 המועד שביקש המשיב לגבותם, ומשכך המדובר בתקופה החורגת בהרבה מתקופת
29 ההתיישנות. לחלופין על גביית הכספים חל שיהוי, לאור הנחיות היועץ המשפטי לממשלה.
30
31 לטענת העותר מעיון בתדפיסי העירייה, עולה כי במהלך השנים לא בוצעו על ידי המשיב כל
32 הליכי גביה אקטיביים, ומכל מקום לא כאלה שהובאו לידיעת העותר. עוד טוען העותר כי
33 עולה בבירור מתדפיסי המשיב, כמו גם מהדברים שנאמרו בפרוטוקול הדיון מיום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 28.6.2020, כי מיום 3.12.2003 ועד יום 19.8.2010 לא נקט המשיב ולו פעולה אחת לגביית
2 החוב הנטען. הפעולות שננקטו היו בכתובות שגויות, בהן לא התגוררו העותר ורעייתו.
3 לטענת העותר, רק ביום 27.1.2013 ביצע המשיב בדיקה של כתובת העותר במשרד הפנים,
4 ולמרות זאת המשיך המשיב לשלוח את דרישות התשלום לכתובות ישנות ושגויות, אשר
5 העותר ורעייתו לא התגוררו בהן, כאמור.
6 לדעת העותר פועל המשיב בניגוד לחובת תום הלב ובניגוד לחובת ההגינות. העותר ורעייתו
7 שניהם אנשים חולים וגביית חוב ארנונה, אשר נוצר לפני כעשרים שנה, יש בו משום פגיעה
8 של ממש בחובת ההגינות.

9

10

המשיב –

11

12 לטענת המשיב, כמפורט בכתבי הטענות מטעמו, העותר ורעייתו הם שהחזיקו בדירה
13 בתקופה הרלבנטית. לדעת המשיב יש לדחות את העתירה על הסף, מחמת שיהוי, והן
14 לגופה.
15 המשיב טוען כי אין ממש בטענת העותר, לפיה היה על כונס הנכסים לשלם את חוב הארנונה
16 שהצטבר בגין הדירה.

17 מחזיקי הנכס, כך לטענת המשיב, כפי שצוין בספרי העירייה היו העותר ורעייתו, וכל עוד
18 לא היה שינוי ברישום המחזיק, ובענייננו כל עוד לא נתפסה הדירה על ידי כונס הנכסים
19 בשנת 2004, העותר ורעייתו הם המחזיקים, ומשכך הם החבים בתשלום הארנונה.

20 עוד טוען המשיב כי, בניגוד לטענת העותר, לא התיישן חוב הארנונה. למרות שהמדובר
21 בחוב שהצטבר בין השנים 2001 ל-2004, לטענת המשיב במהלך כל השנים מאז 2004, פעל
22 ביעילות על מנת לנסות ולגבות את החוב, אולם לא עלה בידו. העותר ורעייתו התחמקו
23 מפירעון החוב, וכל ניסיונות המשיב לגבות את החוב, עלו בתוהו.

24 עוד טוען המשיב כי אין להתחשב במצבו הכלכלי והבריאותי הקשה של העותר כי "הדין
25 אינו מעניק הנחות אישיות למצבים מסוג זה" (סעיף 25 לסיכומי המשיב).

26

27

ג. דיון והכרעה

28

29 יצוין מיד, כי החלטה המאריכה את המועד להגשת העתירה, עד מועד הגשתה בפועל, ניתנה
30 על ידי עוד ביום 26.5.2020.

31 בהחלטה זו דחיתי את טענת המשיב, לפיה יש לדחות את העתירה על הסף מחמת שיהוי,
32 ואין לי אלא לחזור על הדברים שנאמרו בהחלטה זו:

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1

2

"... אכן, ראוי כי עתירות מינהליות יוגשו במועדים שנקבעו בתקנות,

3

וככלל ברי כי יש לכבד ולקיים את המועדים בדיוקנות.

4

5

יחד עם זאת, "יש לזכור תמיד כי סדרי הדין הם משרת יעיל, אך אדון

6

מסוכן. ייתכן לסבור שהתעלמות מהם היא מסימני ההיכר של שיטה

7

רופפת ופרומה, אך דבקות-יתר במקום שבו נדרשת התחשבות עלולה

8

להיתפס כקפריזית ושרירותית" (ראו בש"פ 6292/00 חורי נ' מדינת

9

ישראל, פ"ד נד(א) 523, 526 (2000)).

10

11

תכליתה של תקנה 3 היא זירוז ההליכים בעתירות מנהליות, במטרה

12

להגיע להכרעה מהירה במחלוקת שנפלה בין הפרט לרשות המנהלית

13

(ראו בע"א 6365/00 בר-אור נ' הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז

14

הצפון, פד"י נו(4) 38, 44 (2000)). ואולם תקנה 30(ג) קובעת כי לבית

15

המשפט ניתן שיקול דעת להאריך את מועד הגשת העתירה אם ראה

16

"הצדקה לכך". העיקרון המונח ביסוד התקנה עניינו שיהוי ולא

17

התיישנות. כלומר, חלוף הזמן, כשלעצמו, אינו היסוד המכריע, אלא

18

האם חלוף הזמן גרם לשינוי נסיבות ולפגיעה באינטרסים הראויים

19

להגנה של הציבור, של הרשות המנהלית ושל צדדים אחרים (שם).

20

21

המדובר במבחן גמיש, במסגרתו ישקול בית המשפט שיקולים

22

שוניים, וביניהם סיבת העיכוב, התנהלות הצדדים ותוצאות ההחלטה

23

לגבי כל אחד מבעלי הדין (בש"א (חי') 20801/04 עמרם ואח' נ'

24

המועצה המקומית בנימינה, פס' 9 (פורסם בנבו, 1.9.2004)).

25

26

השיהוי האובייקטיבי, המהווה את היסוד הראשון בבחינת שיהוי,

27

מתמקד בהתנהלות המבקש בפועל. כלומר האם ויתר המבקש

28

במשתמע על זכותו לפנות לערכאות (עע"מ 3832/07 עיריית עפולה

29

ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי, בעמ' 10 (פורסם בנבו, 21.12.2010)).

30

בענייננו, העירייה עצמה ציינה כי בשנת 2017 הבהירה לעותר את

31

מקור החוב, וכי זמן קצר לאחר מכן המבקש פנה לעירייה ונעזר

32

בגורמים חיצוניים בענייני החובות, גם בשנים 2018-2019. ללמדנו,

33

כי המבקש לא התעלם מטענות החוב, ולא שקט על שמריו במשך כל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 הזמן שחלף. המבקש פעל בדרכו ובהתאם למגבלות הכלכליות
2 ונסיבות חייו. לכן, בנסיבות העניין, איני מוצאת כי התקיים שיהוי
3 סובייקטיבי.

4

5 לצד השיהוי הסובייקטיבי, יש להוכיח התקיימותו של שיהוי
6 אובייקטיבי. יסוד זה מתמקד בשאלה, האם כתוצאה מהשיהוי
7 בהגשת העתירה נגרמה, או עלולה להיגרם, פגיעה בצד שכנגד, או
8 באינטרסים של צדדים שלישיים (שם).

9

10 נראה כי המשיבה לא נפגעה כתוצאה מהשיהוי, ומכל מקום, לא
11 הצביעה המשיבה על פגיעה שכזו. באשר לאינטרס של צדדים
12 אחרים, נראה לי כי האינטרס הציבורי הוא דווקא לברר את קיומם
13 של החובות ונכונותם, על מנת שלא יוטל על המבקש תשלום שלא
14 כדין. מכך, מתחייבת המסקנה כי יש ליתן למבקש אפשרות להגיש
15 את העתירה, גם אם הוגשה באיחור ניכר. זאת, גם בהתחשב בעקרון
16 שלטון החוק ועקרון תשלום מס אמת, שיפגעו אם תדחה העתירה
17 בלא שתתברר לגופה ויוכרע האם החובות אכן נכונים וקיימים".

18

19 כאמור, המועד להגשת העתירה, הוארך עד מועד הגשתה בפועל, ואין לי להוסיף על הדברים
20 שנאמרו.

21

22 ד. השאלה שבפני היא האם אמנם ראוי לאפשר לעירייה לגבות את חוב הארנונה בגין השנים
23 2001 עד 2004, במהלכן אין ספק שהעותר ריצה עונש מאסר ולא התגורר בדירה.
24 אכן, היו העותר ורעייתו רשומים כמחזיקים, ורישום זה נותר בתוקף, עד אשר תפס כונס
25 הנכסים את הדירה בשנת 2004.

26 (מן הראוי לציין, בנקודה זו, כי פסק דין זה מתייחס לעותר בלבד, אשר הוא זה שהגיש את
27 העתירה. פסק הדין איננו מתייחס לרעייתו של העותר, שאיננה צד להליכים שבפניי, יחד
28 עם זאת, ברור שחלק מהקביעות בפסק הדין רלבנטי גם בהתייחס לאשת העותר).

29

30 סעיפים 325 ו-326 לפקודת העיריות, אכן מטילים חובה על נישום להודיע לרשות, בכתב,
31 על חדילת בעלות או חדילת החזקה בנכס. רק הודעה כאמור עשויה לפטור נישום מחובת
32 תשלום ארנונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 רבות נכתב על מטרתם ותכליתם של סעיפים 325 ו-326 לפקודת העיריות והן, בעקרון,
2 הקלת הנטל המוטל על העירייה, בכך שלא תחויב לבצע בדיקה אקטיבית של זהות
3 המחזיק, בכל נכס.

4 בפסיקה ענפה, התמידו בתי המשפט להכריע, בסוגיות שהובאו בפניהם, בהתאם לתכלית
5 חקיקתם של סעיפים 325 ו-326 לפקודת העיריות. במקרים בהם לא נשלחה הודעה בכתב
6 על ידי הבעלים, או המחזיק, בדבר העברת הבעלות או החזקה, אישרו את זכותה של
7 העירייה להמשיך ולגבות ארנונה, מהבעלים או המחזיק הרשום, עד לקבלת הודעה כאמור.
8 יחד עם זאת, אין הרשות המקומית פטורה מחובת ההגינות המוטלת עליה כרשות ציבורית.

9

10 בבר"ם 867/06 רע"א 3502/06, מנהלת הארנונה בחיפה נ' דור אנרגיה (1988) בע"מ
11 (פורסם בנבו) (להלן: "עניין דור אנרגיה") נקבע מפי כב' השופט י' דנציגר:

12

13 **"יחד עם זאת וביחוד לאור חובת ההגינות המוטלת על הרשות**
14 **המקומית בהיותה רשות ציבורית, נראה לי כי הסעיפים האמורים**
15 **אינם יכולים ליתן לרשות המקומית, הכשר לנהוג תוך עצימת עיניים**
16 **מוחלטת, תוך התעלמות מנתונים הזועקים כי עליה לבדוק באופן**
17 **אקטיבי בעצמה, האם חל שינוי בבעלות או בהחזקה בנכס מסוים.**
18 **יתכנו מקרים מסוימים, שבהם תוחזק הרשות המקומית כמי שמעלה**
19 **את תפקידה כנאמן הציבור, קרי התרשלה בבדיקה באשר למצב**
20 **הבעלות או ההחזקה של נכס מסוים שבשטחה" (שם, בעמ' 14).**

21

22 נראה כי בענייננו, סביר היה כי המשיב יערוך בדיקות משלו לבירור המחזיקים. זאת, על
23 מנת לוודא אל נכון, מי מחזיק בדירה משהעותר מרצה עונש מאסר.

24

25 ה. לטענת המשיב נקט, במהלך כל השנים, בהליכי גביה כנגד העותר ורעייתו, אולם כל
26 הניסיונות לגביית חוב הארנונה, הועלו חרס.

27 המשיב אמנם צירף, לכתב התשובה מטעמו, תדפיס מפורט של הפעולות שנקטו, במטרה
28 לנסות ולגבות את חוב הארנונה.

29 אין ספק כי התדפיס כולל פעולות רבות מאוד. יחד עם זאת, עיון מדוקדק בתדפיס מעלה
30 כי במהלך השנים 2003 ל-2010, סך הכול 7 שנים, בוצעו 17 פעולות אשר בגין 13 מהם צוינה
31 **"כתובת הנמען" – "0 בת ים"**. לא ברור, כלל ועיקר, מה משמעות הפעולות שבוצעו ב"0
32 **בת ים"**, כטענת המשיב, ומכל מקום הדבר לא הוסבר כדבעי.

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 מבין 17 הפעולות, שבוצעו על פי התדפיס בין השנים 2003 ו-2010 צוין בגין מספר פעולות
2 כי הנכס היה סגור ובוצעה הדבקה, שלוש מהפעולות לא היו אלא "צו דרישת תשלום".
3 לא זו אף זו, בגין מספר רב ביותר של פעולות, במהלך השנים 2012 ואילך, צוין כי בוצעו
4 בכתובת "מקור חיים 22", שהיא כתובת הדירה נשוא העתירה, שכאמור נמכרה על ידי
5 כונס הנכסים עוד בשנת 2007.
6 עוד מן הראוי לציין כי בתדפיס, העמוס לכאורה בפעולות, מספר רב ביותר של דרישות
7 תשלום שנשלחו לכתובות בלתי ידועות, עיקולים שלא בוצעו, עיקולים בחברות כרטיסי
8 אשראי וחברות ביטוח שלא בוצעו ועוד כיוצ"ב.
9 למרות טענתו של המשיב לפיה העותר יודע על דבר חוב מאז שנת 2017, אין כל ספק
10 שבמהלך השנים מאז 2001 ביצע המשיב פעולות סרק רבות, בנוסף לתקופה של כמעט 7
11 שנים, בין השנים 2003 ו-2010, במהלכן לא ביצע המשיב פעולות כלל.
12 על כל אלה, סבורה אני כי חל שיהוי מטעם המשיב בגביית חוב הארנונה.
13
14 אכן, חובה על הנישום שלא להשתהות בהעלאת טענותיו כנגד הרשות, אולם מנגד, חלה
15 חובה על הרשות שלא להשתהות בנקיטת הליכים מנהליים. (עע"מ 8329/14 עיריית קרית
16 אתא נ' נילי קורן (פורסם בנבו 31.5.16). מנהל תקין, מטיל על הרשות חובה להפעיל את
17 סמכותה, במהירות הראויה.
18 חיזוק לעמדה זו ניתן למצוא גם בהנחיית היועמה"ש לממשלה מס. 71002, לפיה רשאית
19 הרשות לפתוח בהליכי גביה, בתוך פרק זמן שלא יעלה על שלוש שנים, בכפוף לתנאים
20 שונים, שלא אפרטם, משאינם דרושים לענייננו. הנחיית היועמה"ש משקפת את חובת
21 הרשות לפעול, לא רק ביעילות, אלא גם ללא שיהוי, על מנת לגבות חובות שחבים לה
22 נישומים.
23 בענייננו נראה לי, כמפורט, כי המשיב לא פעל ביעילות הראויה לגביית החוב.
24
25 ו. שאלה נוספת היא האם נהג המשיב בהגינות כלפי העותר בגביית חוב ארנונה, שנוצר לפני
26 20-16 שנה.
27 חובת ההגינות הוכרה בפסיקה כחובה הלובשת צורות שונות, על פי הנסיבות הספציפיות
28 והקונקרטיות של כל מקרה ומקרה.
29
30 כב' השופט י' דנציגר קבע בעניין "דור אנרגיה":
31
32 "בקצרה, בחובת ההגינות המוטלת על הרשות המקומית. סוגיה זו
33 נדונה, בין היתר, על ידי כבוד השופט זמיר בבג"ץ 164/97 קונטרס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 בע"מ נ' משרד האוצר, אגף המכס והמע"מ, פ"ד נב(1) 289. כך מציין
2 השופט זמיר, בעמוד 319 לפסק הדין:

3
4 "אבן פינה היא בדיני המינהל הציבורי שהרשות
5 המינהלית, בהיותה נאמן של הציבור, חייבת לנהוג
6 בהגינות... חובת ההגינות חלה על הרשות, בראש
7 ובראשונה, כלפי הציבור. זוהי חובה של נאמן כלפי
8 הנהנה. אך בפועל, כיוון שהציבור מורכב מבני-אדם,
9 החובה אינה חלה רק כלפי הציבור, כגוף ערטילאי, אלא
10 היא חלה גם כלפי כל אדם".

11
12 ובאשר לתוכן חובת ההגינות, אומר השופט זמיר באותו פסק דין,
13 בעמוד 321:

14
15 "מה כוללת חובת ההגינות? אין לכך תשובה ממצה
16 אפילו לגבי חובת הרשות כלפי האזרח, שחובה זאת
17 הוכרה על-ידי בית משפט זה מזמן. גם אין זה רצוי
18 שתיתן תשובה ממצה. חובת ההגינות היא, על-פי
19 טיבה, מושג עמום שניתן וראוי למלא אותו תוכן מעת
20 לעת לפי הצרכים המשתנים. אין זה רצוי לתחום אותו
21 בהגדרה נוקשה. צריך להשאיר בה קצוות פתוחים כדי
22 שניתן יהיה להוסיף ולגזור ממנה כללים חדשים ככל
23 שיידרש".

24
25
26 אכן, חובת ההגינות של הרשות הוכרה זה מכבר בפסיקתו של בית
27 משפט זה, והיא לובשת צורות שונות המשתנות בהתאם לנסיבות
28 הקונקרטיות ובהתאם לצרכים המשתנים. ראה גם בג"צ 7542/05 מר
29 גל פורטמן נ' מר מאיר שטרית ([פורסם בנבו], 25.10.2006), סעיף 16
30 לפסק הדין; וכן יצחק זמיר הסמכות המנהלית כרך א' 35-36
31 התשנ"ו, (להלן: "עניין דור אנרגיה", (שם, עמ' 12-13).

32
33 נראה כי בענייננו, המשיבה ידעה, או היה עליה לדעת, שהעותר מרצה עונש מאסר מאז שנת
34 2001, וידעה בבירור כי הדירה נתפסה על ידי כונס הנכסים בשנת 2003. לא נראה, אפוא,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-10-51396 קרסנובורסקי נ' עיריית תל-אביב-יפו

1 כל טעם במשלוח הודעות לכתובת הדירה נשוא העתירה, אולם המשיב המשיך לעשות כן
2 במשך תקופה ארוכה, בלא לנסות ולאתר, בכוחות עצמו, את הנישומים.
3 אינני סבורה כי העירייה עשתה די, במהלך השנים, על מנת לגבות את החוב, כאמור במיוחד
4 בין השנים 2003 עד 2010, אולם גם בהמשך.
5 שיהוי זה די בו כדי לקבוע שאין העירייה רשאית, בשלב זה, להמשיך ולגבות את חוב
6 הארנונה.

7
8 בעניינינו סבורה אני כי השילוב של השיהוי הניכר של המשיב בגביית חוב הארנונה, כאשר,
9 כאמור, אין חולק כי בין השנים 2003 ל-2010 לא נעשו פעולות ממשיות לגביית החוב, יחד
10 עם מצבו הקשה ביותר של העותר אשר שוחרר לאחר 15 שנות מאסר, כשהוא אדם מבוגר
11 וחולה ומטופל באישה החולה אף היא, מצדיקה התחשבות של הרשות בגביית החוב נשוא
12 העתירה.
13 למרות עמדתו של המשיב, סבורה אני כי גם התחשבות במצבו הקשה ביותר של העותר
14 איננה בלתי ראויה בעניינינו. ולא אוסיף דבר בעניין זה.

15
16 **סוף דבר – ז.**

17
18
19 כמפורט בפסק הדין, אני מקבלת את העתירה ומורה על ביטול דרישת התשלום, כנגד
20 העותר, בגין חוב הארנונה נשוא עתירה זו.

21
22 אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

23
24 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

25
26 ניתן היום, כ"ח אלול תש"פ, 17 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

27
28

29 יהודית שטופמן, שופטת עמיתה

30

31